ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 28 ФЕВРУАРИЙ 1925 ГОД. БРОЙ 81.

ТРАКИЕЦЪ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ И СТОПАНСКО-ИКОНОМИЧЕСКИ НОВИНИ.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина"—Маранговъ.—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скрѣбни—100 лева.
Официални обявления по 1·50 лв на □ с. м. Сждѣлить пристави плащать по 0·50 лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

ОБЯВА.

Съобщавамъ на г. г. клиентитѣ си, че отъ новата година се премѣстихъ въ дюкяна на Аргиръ Мановъ въ същото село. За тази година разполагамъ съ своя собствена ледница, отъ която всѣки нуждающъ може да си набави колкото иска, продавамъ чисти натурални вина и спиртни пития.

Едно посещение на дюкяна ми ще увѣри всѣкиго въ доброкачественостьта на леда и питията.

с. Самаларе, февруарий 1925 год.

1—3 Съ почитъ: ТОДОРЪ С. ДОНЧЕВЪ.

ПРОДАВА СЕ 8 декара праздно мѣсто (бивша зеленчукова градина) годно за двора, мелница, градина и др. въ II отдѣлъ на града — крепостенъ актъ веднага.

1—1 Справка Редакцията.

Продава се американско лозе

1200 кютюка — деветгодишно на 4 километра по Сливенското шосе.

Споразумение редакцията. 2—3

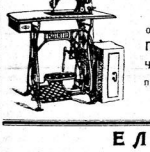

ШЕВНИ МАШИНИ
„ГРИТЦНЕРЪ"
отъ всички видове и за отличча бродерия.
ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ всички размѣри.
Части за горезпброенитѣ въ ДЕПОЗИТЪ
при АНДОНЪ Г. НОЙКОВЪ
срещу дот. „Стара Америка". 8—10

ЕЛЕГИИ.

Въ память на майка ми
Мария Вр. Чобанова.

I.

Азъ съмъ трѣгналъ въ предпролѣть до друга —
пакъ предпролѣть, катъ нея пакъ скрѣбна — —
и средь пѣтя нареждамъ до тука
своитѣ стѣлки въ мустинното безкрѣвна — —

Преминавамъ, пакъ бързо, отново
и поля, и гори, и води,
презъ които посѣта отрова
вредь поника и бързо цъвти.

Менъ ме спирать и хващать средь пѣтя
моитѣ мисли — да не ида на нийде —,
да не бързамъ при тебъ да пристана,
и ме питать за всички Евменили. . .

Азъ надмогвамъ и бързамъ безъ мисъль
посредь вѣчния друмъ на скрѣбъта,
върху чието сплавь е написалъ
тамъ и своитѣ сжщность свѣта.

И по него те срѣщамъ вечъ мъртва,
тебе, майко, най-сжлня отъ всички —:
да запомня, какъ малкото смѣкна
и подрежда по тебе кокичета.

II

Тъй често —
загледанъ въ твоито студено чело —
азъ виждамъ, какъ спокойно гробари,
пакъ хвърля своята кѫса дреха — и съборя
талази пръсть надъ твоето тѣло.

Тъй често
азъ се възвръщамъ съ мѣкой споменъ назадъ,
като печаль въ безбурна свѣтлина,
и мжката въплъмва въ тишина
все твоя ликъ—тъй сжщъ, тъй блѣденъ и нерадъ.

Тъй често
като невидимъ и далеченъ факелъ
те търся въ миражитѣ на моя день
и — бѣли птици — моитѣ спомени
водъ катрани изгарятъ въ мрака.

Че сега
въ сърцето всѣко щастие отзвънѣ,
споходи моята мисъль всѣки плъзгавъ пжть:
да спре пакъ тѣмна въ прокобя и смъртъ
посредь прага — съ вѣнецъ отъ трънь.

Теодоръ Драгановъ.

Г. Драгановъ.

ИСТОРИЯТА СЕ ПОВТАРЯ.

Историята на нашия народъ отбелязва оригиналностьта на неговитѣ борби и стремежи.

Борби: външни и вжтрешни.

Стремежи: материални и духовни.

Цикълътъ на външнитѣ му борби се приключи съ кѫрваваия финалъ на тракийската, маке донската и добруджанска епопеи. Вжтрешнитѣ, — тѣкничать край се не види. . . ; тѣкната смѣна не пресѣква, — въпреки страшнитѣ, болезненитѣ уроци на нашата националната история, които, вѣчно повтарящи, оставать вѣчно незапомнени.

Нищо не е по-поучително отъ епохата на преследването срещу богомилитѣ, което оставя дири на неизмѣстно и грубость. Богомилитѣ бѣха сила, които се явиха призванить да очъртаять стремежа на народа: духовна чистота, мждрость и любовь къмъ ближния. Ярькъ, разлагащъ стремежъ, който трѣбваше да увлече маситѣ и да ги отърси отъ тлетворното влияние на разврата и тиранията на болярн и владици, да ги изведе въ Христова чистота изъ разложението на византийската култура, мощно нахълтала въ България. Ала подавляващата материална мощь на свѣтски и черковни властници сломи устрема на реформаторитѣ. Тѣ бивахъ избивани, изгарянн; мнозина изъ вѣгаха въ чужди земи, и дадоха тласъкъ на тѣхния животь: Франция и Италия.

Богомилистото бѣ затрито, — затрити бѣха и мжжеството, любовьта къмъ свободата, вѣрата въ бждащето. Душата на народа остана празна, — и, когато го сварьхватѣ турското нашествие, никой не можа да повдигне ржката му въ защита на родината.

—Днесъ надъ родния край отново бушува бурята на вжтрешната размирица, — и нейнитѣ сѣятелци ще по застрашително очъртаять бързо надвигащия се призракъ на външното нашествие.

Днесъ гражданската война не се води подъ знака на нравственo-религиозната нетърпимость. Нови лозунги — ярко утилитаристични, замѣстиха сантиментално - евангелскитѣ девизи на нашитѣ предци. Нови фронтове — на гръбо икономически интереси, се появяха въ следитѣ на безпокойнитѣ фаланги на мечтателно-идеалистичнитѣ вжрховорци. Това, което е непзменно общото на днесъ епохи, това, което се отличава ата вистически фатално върху дес тѣ тъй отдаленити и различни поколения, то е: сжщата мрачна суровость на похватитѣ, сжщата стръвность на порывитѣ.

Народътъ е вплетенъ въ тъмно неразбиране на Времето, обезличенъ въ заслепението на своитѣ водачи. Водачи, които, мѣстно да му сочатъ пѣтницата на творчеството, го тласкать въ кръвопнитѣ на самоунищожението. Водачи, които, въ името на общото дѣло, творять разединението; въ името на общото спасение, сеятъ убийството; въ името на любовьта къмъ колективa, поятъ душата му съ отрова на злобата и упрасата.

Почтеното състезание ни индейнитѣ различия е напълно измѣстено, даденъ е пъленъ ходъ на нелегалната борба.

Нѣкога гонението бѣ насочено само противъ едно духовно движение, — днесъ то е гонение на всички противъ всички.

Вѣрата въ по-хубави дни загасва, и нищо не иде да я подкладе. Апатията и песимизмъть все по плътно потискать цвѣтокитѣ обществени слоеве.

Това убива всѣкиа потикъ къмъ работа, къмъ градене. А единъ народъ, който нѣма импулсъ къмъ творчество, е народъ, обречень на загиване.

Упадъка отъ епохата на религиозни борби днесъ възкръсва въ печално тождество.

Ще остави ли народътъ ни да се повтори най-скрѣбната страница отъ историята му? Ще допусне ли съзнателно, щото тъй крепкиятъ му организъмъ да се разложи — разиданъ отъ гангрената на междуособицата? —Или ще потърси спасителния изходъ и ще очисти своитѣ пѣтища?

КООПЕРАТИВНИ

На 12 юлий 1924 г. въ Кагачъ по инициативата на Директора на окол. кооперн. синдикатъ «Пчела» — Ст. Чалъковъ и подкрепенъ отъ други кооператори, се основа Домостроителна Кооперативна Банка «Здравъ» съ ограничена отговорность.

Цѣлъта на Банката е: да кредитира членоветѣ си за нужди по жилищностроене; да организира обработката и доставката на строителния материалъ, да улесняваа членоветѣ си въ купуване дворни мѣста; да организира застрояването на хигиенични жилища и редъ още други цели въ съръзка съ благоустройството.

Устава на Банката е надлежно одобренъ отъ Окржжния Съдъ и публикуванъ въ бр. 160 отъ 11 XI 1924 г. на Държавния Вестникъ.

Банката е започнала да действа и на 15 февруари т. г. и е имала първото редовно общо събрание въ което между много въпроси, които е решила се и тия: Да стане членъ на Централната Коопер. Банка, да поиска отъ посѣдната личенъ кредитъ на първо време отъ единъ милионъ лева.

Опредѣлила е следнитѣ размери на вложоветѣ: Срочни за 3 година 9%, — за 5 години 10%, и безсрочнитѣ 8%. лихви.

Сжщо така е решила още тази година да започне обработката на тухли.

За цѣльта е избрана комисия, която да организира смѣтанатабработка, а Управителни съветъ възъ основа закона за направа на икономически кжщи и за съчрение жилищния строежъ, е поискалъ отъ министъ «Перник» камени вжглища съ 50%, намаление и отъ Дирекцията на българскитѣ държавни желѣзници превозването на вжглищата съ намалена такса.

Въ това селище — К.-Агачъ, което до сега е било изостаяно на назадень планъ въ всѣкакви подкрепи за напредъка му въ благоустройственно отношение, появяването на Домостроителната Кооперативна Банка освенъ, че е похвално, но и една належжща необходимость. Да засиви благоустройството си сега ще ния подкрепа и се доближи до макаръ и най малкитѣ градове въ царството, това е една голѣма трудность още повече въ моменть, когато ще трѣбва да бързо благоустрои, за да даде видъ на градъ и задоволи нуждитѣ за развитието на града. Това може да стане само възъ основа на взаимопомощь, която се проявява въ кооперирането и съ даването на кредитъ отъ страна на държавнитѣ и общественни кредитни институти.

Гражданството въ К-Агачъ съзнавайки, че неговото селище е останало далечъ отъ тия много, при по слаби условия, селища въ страната, ще трѣбва съ постоянство и усиленъ маршъ презъ кооперирането да достигне развитието на много градове и стопански центрове въ царствия.

*

Сжждѣлитѣ сж тежки предъ вратника. И всѣки го отминува. Тъй Бродника пресѣня мѣлата на Старата и поема правия пжть. И може би: въ Пжти да забрави.

Но Любовьта на майката пролежда въ него, чрезъ нѣяза на Сегашното, а то не е ни старо, ни ново и го води къмъ другия пжтища, другия дворове — — —

И той вижда: Голѣмия Вратникъ, презъ който нѣкога мжжавата майка му ва гроба, е нова арка за свѣтли дни.

Това изпълни душата му съ мждрость. И Бродника радостно отмина вратника, на който вѣсѣше ключа на старото. Забрави ключа, защото: той носѣше въ себе си Любовьта на Майката.

Г. Драгановъ.

Бродникъ.

На майка ми, по случай годишнината ѝ.

Залутанъ по дебритѣ на сѣлни мисли, скита Бродникъ по свѣта. И нехае за нищо зло, за нищо добро.

Бродникъ въ Пжти забравилъ свои, чужди не помни, развива погледъ напредъ и върви.

А вѣтъръ го люшка и весели.

*

Тръпна и несела е душата му. Леко нѣрхать въ него радости. Водятъ го изъ родния му гралъ и бурно разливать въ него смѣхъ и веселба.

Живота не е тежъкъ.

*

Игриви чувства го отвеждать при старата кжща. И тамъ, при пѣрвитѣ стѣлки, които е направилъ нѣкога при голѣмия вратникъ — никой не го чака и никой не го вижда.

*

Въ града на празднитѣ измани, мисъль страшна го налегна: никой не помни лиі? И никой не го ли обича?

— Самъ се запита: а има ли нѣкой да чака Бродника?

*

Старата кжща е винаги стара.

*

Предъ кжщата на двора, никой не се весели и никой не се радва.

Вѣтъръ подухна, прахъ завѣя срещу двора и въ мъгла се пона сѣтъ спомени на ранни стѣлки — и пъ тѣхъ, само Обичта и кротката ржка на Майката се протяга.